

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint: A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

Egy méltó jubileum.

Politikusok és humanisták, akik ajkatokon hordják a kis emberek védelmének ékes jelszavát, a napi politika nagy, izgató fejleményei közepette is igaz szívvel vesztek részt egy ünnepségen, amely méltó, érdekes és különleges is.

A Bezerédj Pál jubileumára hívunk minden érző szívet. Bezerédj abból a családból való, melynek altruista elvei az úkapáknál ragyogó, tündöklő példákban mutatkoztak. Apja a jobbágyszabadító, a tömegvággyak teljesítője. Micsodák ehhez az újabbkori eszmeforradalmár hírességek, akik egy félszázaddal utána csak szónokolnak, de nem tesznek. Bezerédj Istvánnak szobor készül, de bizvást megérdemli a fia is. Egy úr, aki mintán fiatalon beutazta a világot és szücsölgette az élet, az ifjúság és a gazdagság örömeit, azt látta be, hogy egész élete üres, céltalan. És talán ott a lombard síkságon, ahol eperfa csalitok és erdők között nézte a szép itáliai eget — ott született népuementő eszméje, a tavasztáji ritka garas, melyet az áldott selyemhernyó ad a népnek olyan időben, amikor mindenből ki van fogyva. Ebből a ritka, kétszeresen érdekes garasból eddig hatvanmilliót osztogatott ki a tetteknek nagy embere, a selyemtenyésztés ügyének

prófétája. Bezerédj a maga pénzén országos akciót indított, azóta a selyemtenyésztés (az ő hosszas agitációja következtében) államügy lett s mint állami ügynek ő lett a lelkes vezére. Tehát hivatal, — gyanítják meg a mindent gyanakvással néző lelkek. Oh, nem hivatal, nyugtathatunk meg sokakat. Mióta Bezerédj a selyemtenyésztés élén áll, most 25 éve, soha egy krajcárt el nem fogadott, sem fizetést, sem jutalmat. Néhány év előtt báróságra terjesztette föl a kormány. (Még akkor a báróságnak nem volt olyan kísértő gyanú az árnyékában) Bezerédj valahogy neszét vette a dolognak és különvonatot rendelt, hogy megelőzze az előterjesztést. Mikor négy év előtt főrendiházi taggá kinevezték. Darányinak úgy kellett külön kérelmet, hogy valahogyan el ne háriítsa ezt a közjogi terhet. Az önzetlenségnek fényes példája és annál inkább vegyük le előtte kalapunkat, mert oly magában álló, olyan ritka, mint az a libanoni ezer éves cédrus, amelyhez minden idegent elvezetnek.

És azt hisszük, valami sok pénzt fordítunk e hazánkban is ma már jelentékeny gazdasági mellékágra? Szó sincs róla.

Nálunk más országoktól eltérőleg, különleges az a helyzet, melyben a selyemtenyésztési felügyelőség van.

Ugyanis ez kötelezte magát, hogy minden naptári év végével visszafizeti az államkincstárnak mindazon összegeket, melyeket ez üzlet vezetésére, tisztán az ügy propagálására és selyemtenyésztés meghonosítására fordít. Ilyképpen az államnak megterül mindaz, ami a tenyésztők kioktatására, ellenőrzésére és szederfa állományának gyarapítására fordítatik. Különösen a legutóbbira évenként 100.000 K kiadása van, melyből az állam szubvencionál 30 ezer koronát, ami a 10 millió korona évi forgalommal szemben alig méltó megemlézésre.

Mert itt nem csupán azt az összeget kell tekinteni, amennyit a termelők a gubók beváltásakor kapnak, hanem azt is, hogy a selyemfeldolgozása mennyi ezer kezet foglalkoztat és mennyi forgalmat hoz hazánkban.

Ma van az országban 17 gubóraktár és 5 selyemfonógyár és pedig: Pancsován, Újvidéken, Tolnán, Győrött és Komáromban.

1879-ben már nálunk be akarták szüntetni a selyemtenyésztésre való további költséget, de azért a tenyésztő családok száma 1904-ig 102.712-re emelkedett. A gubótermés pedig, mely 1879-ben csak 2507 kg volt, 7400 K keresettel, 1904-ben 1.633,452 kg-ra és 5.509,952 koronára fokozódott. Egészben pedig

A mi időnk.

Fiam, odakint zuzmarás az ág,
A föld felett sivár, halotti csend,
A csengő forrás befagyott az éjjel;
Éz a világ, fiam, nem a miénk.

A mi időnk is el fog jönni majd,
Már ott vár reánk messze valahol,
Mikor a léghen édes dallamok
Felhőkbe ringó lágy hulláma foly . . .

Mikor az első fecske átrepül
Szárnyát feszítve a házunk felett
És fészket keres ereszkünk alatt,
Akkor én utra indulok veled.

Nyakunkba vesszük a rétet, az erdőt,
Ujjongva köszönünk mindeknek,
S messze kísérnek vidám indulóval
A harangvirágok és zengő füvek . . .

A mi kedvünkért, meglátod, a nap
A sugarait mind kigyújtja majd,
Bandériumot küld élénk a rét,
Aranyos szárnyú, tarka pillerajt . . .

És akkor én a földre borulok
És áldom majd a nagy Mindenhatót,
Aki tebenned, édes, kis fiam,
Apádnak olyan szép tavaszt adott . . .

Pakots József.

A szürke ember.

Hol volt, hol nem volt, talán még az operenciás tengeren is túl volt — volt egyszer egy szürke ember. Szürke volt a ruhája. Sápadt, majdnem szürke az arca. Szürke a szeme, a kedélye, a gondolkozása a lelke. Szóval az egész ember szürke volt. Csak a haja az nem volt harmóniában ezzel a szürkességgel, mert az úgy vette körül a fejét, mint valami fényes arany glória, úgy hogy aki ránézett, mind esodálikozott rajta, hogyan kerül ez a remek, firtós, selymes, aranyhaj ennek a szürke embernek a fejére? Mintha a természet így akarta volna kárpótolni a sok szürkeséget, amit rárakott.

Nem volt barátja, de nem volt ellensége sem. Nem hatott rá sem a jó, sem a rossz. Csak élte napjait egyhangúan, — szürkén.

Ha valami társaságban vagy mulatságban hivatalból meg kellett jelennie, ott is, ha csak tehette, elült félre és egymagában

filozofált: Milyen is az ember! Kitznek egy napot, hogy ezen mulatunk. Aztán megjelennek vidáman, kacagva, mosolyogva. Pedig ha lelkükbe lehetne látni, hány, de hány volna köztük, kinél a vígság csak külszin és semmi egyéb. És mégis mulatnak, mert ma mulatni kell.

Ő rá nem hatott, ha a táncolókat nézve, egy-egy illatos sühogós selyemruha hozzá surlódott. Legfeljebb azt gondolta, hogy sokba kerülhetett az illető férnek vagy apanak. S mivel ilyen szürke volt a gondolkozása, a szerelem istenkéje is kerülte őt sokáig.

Egyszer mégis találkozott vele. És Amor boszut forralt. Elébe hozott egy mosolygó, ragyogó szemű, ingó-ringó járású asszonyt, kinél az ő hajával ellentétben, hollófekete haja volt, az arca hófehér és szép; szép, olyan szép, hogy a szegény szürke ember lehúnyta a szemét, hogy képzeltben tovább lássa, mert azt hitte, tűnő álomkép. Hanem nem tűnt el még akkor sem, hogy a szemét újra felnyitotta . . . S még azután sem. És a szürke ember, mint az esti lepke, melyet a lámpafénye vonz magához, úgy időzött mindig töltet és mindig tovább a ragyogó tündéresszony körében. És kezdett átalakulni . . . Most már nemcsak a haja volt fényes, hanem a szeme is. Az arca pedig az a rideg sápadt arc, mosoly-

60.783.926 koronát juttatott a selyemtenyésztéssel és selyemiparral foglalkozóknak.

Hogy a selyemszükséglet az utóbbi 24 év alatt mennyire emelkedett, mutatja az, hogy a világ selyemtermelési értéke 8 millióról 18 millió kg-ra rugott. És hogy a magyar selyem mennyire versenyképes, bizonyítja az, hogy a lyoni selyembörzén a magyar selymet már most is magasabban jelzik a világ legjobb selyménél.

Hogy más országokkal szemben hazánk nem tud annyi selymet produkálni, annak oka a szederfa hiányában keresendő. Mert a tenyésztők ép ez okból alig egy ötöd részét képesek felnevelni annak a hernyó mennyiségnek, amit felnevelnének pl. a francia tenyésztők elegendő szederfa mellett. Másrészt a gubó azért ad oly kevés selymet, mert a hernyók nem táplálhatók kellően.

Gróf Széchenyi István szerint: „Legyen csak elég szederfa, a többi magától jön.“ Ezért kell az utak mellett szederfát ültetni s addig is a selyemhernyótenyésztést fejleszteni, mert csak így lehet az ország jövődelmét fokozni.

Hogy selyemtenyésztésünk már is meglehetősen fejlődött, az leginkább Bezerédj Pál selyemtenyésztési országos felügyelő érdeme, aki nem sajnálva semmi fáradságot, buzgón iparkodott nagyratörő terveit megvalósítani.

Csekélységnek látszik ez, de kétszáz ebből milliók szerezhetőek csak az a nemzet képes fejlődni, mely a boldogulás elérésére a legcsekélyebbnek látszó dolgokat is iparkodik magáévá tenni.

Nagyságos.

Ez a szertelen cimezés gyorsan hajtott ki a társadalmi élet talajából. Olyan gyorsan mint a gomba az árnyékos, rohadó, nyirkos földből. Igaz, a magyar társadalom ta-

laja jól elkészült arra, hogy e címzés gombmódra hajtsa ki belőle. Hiúság, pöffeszkedés, gőg, rártartás, a külső máz után való szertelen kapkodás dolgozták meg a magyar társadalom talaját, rohasztották meg régi jó erkölcsseit s ebből a talajból azután gyorsan kidughatta fejét a nagyságos címzés, akár a „pöfeteg“ az erdőnek valamely sötét, kordhadó, nyirkos zúgából.

Ez a titulus is, mint annyi más kór, a főváros szülöttje. Elterjesztésében talán legnagyobb érdeme a pincérek karának van. A hiúság igen jó fejlődés. A borra való áhító pincérek azután derűre-borúra osztogatták a nagyságos titlust. A hiú embernek jól esett a tömjénfüst, amit a nagyságos megszólítással csaptak az orra alá s szívesen megduplázták a borra való pincér uraknak.

A fővárosból egy-kettőre átpántálódott a vidékre is. Elsőben a fürdőhelyeken honosodott meg s azután csakhamar hatalmába kerítette az ország legutolsó zúgát is.

Ma azután az erdélyi fejedelmek címzésével illetnek szinte mindenkit, akinek csak kissé jobb kabátja van. Persze, hölgyeink még inkább nagyságos asszonyok. A régi szép asszonyság, nemzeti asszony, nagyszonny, tekintetes asszony, na meg a gyönyörű kisasszony ma sértésszámba esik s ha akad egy-egy jámbor, aki él vele, biz az műveletlen ember, ha mindjárt kifütyül tette is le a doktorátust az egyetemen.

Hát mindezt azt mondhatjuk, vigye a patvar! adjuk meg a nagyságos titlust, hisz jól eső érzést keltünk vele, magunknak egy fillérbe sem kerül.

Am nem addig van az! Mert úgy vagyunk ezzel is, mint a Jókai regényében az órahvajsa a szultán kaftánjával. A nagyságos címhez megfelelő nagy lábón is akarnak állni a legtöbben, hogy legalább ennek a révén jogcímet szereznek a magas megszólításra s követelbessék is ezt. Így azután megváltozik a nagyságos titulussal az életmód is. Biztosan nyomában jár a nagylábon való élés. Drágább ruházat kell a házba, egy-két tál drága étellel több naponta az asztalra, finomabb szivarok és bor a nagyságos úr, több selyem, bársony, csipke a nagyságos asszony számára. Adni kell szűrokat. Magasabb alapon kell játszani az alsótt, nagyobb tételekben a ferbit. Mindezt a jövedelem meg nem bírja. Megvan hát a rang, de nincs meg a mód. Ott a váltó! Ez a keskeny kis ördögös papíros azután kisért a hínárból. Csakhogy mindig sütyűsebb, sütyűsebb lesz a váltó lejáratá s nagyobb az összeg, a kamat, amelyet fizetni kell. Darabig megy a vergődés azután beköszönt a pusztulás. A cifra nyom-

gósra, rózsásra vált. A járása, mely előbb félénk volt, most kezdett biztossá, ruganyossá válni s még csak így látszott meg karcsú, nyulánk termete, egész magasságában.

És az emberek nagyot néztek. Ni-ni a a szürke ember, hogy megváltozott. És az asszonyok, lányok egyre több bájos mosolyt pazaroltak rá.

Am hiába! Mert az ő érzelmei, az ő csókjai, csak egy asszony számára léteztek. Őt szerette szíve egész melegével. És boldog volt. Boldog — egy ideig. Hisz a boldogság oly rövid, oly gyorsan elroppen és hosszú utána a szenvedés... szinte vég nélküli. Ly volt a szürke emberrel is. Egy napon, mikor vidáman füttyörszve hazatért, az asztalán levelet talált a szép asszony írásával. Vigán tépte fel az átható illatú bojtéket s füttyörszve kezdett olvasásához. Azt hitte, hogy szokásos teára hívó levélke ez. De egyszerre elhalt ajkán a dal, amit a megszólítás után olvassa a többie:

— Elmegyek, elmegyek innét messze. Ne keressen, úgy sem talál rám, soha! S ha én ezt a szót kimondom: *soha*, azt tudja már, hogy változhatatlan marad. Eltűnök az utjából, épp oly hirtelen, mint amilyen váratlanul elebe toppantam azon a bűvös napon. Szép volt az álom, mit együtt ál-

modtunk és higgye meg, sokkal keservesebb volna, ha egyszerre azt tapasztalnánk, hogy már nem szeretjük egymást a régi szenvedéllyel és nem oly forrók a csókjaink, mintha így az álom végét be nem várva eltűnök. Isten vele! Legyen boldog! Engem pedig feledjen el!

Mire ezt a levelet az utolsó betűig elolvasta a szürke ember, a könnyek lassan folydogáltak alá az arcán. Sírt, sírt mint a gyermek, ha a legkedvesebb játékszerét eltörli vagy elveszíti.

Hanem azután többet soh'sem sírt a szürke ember. Komor, hallgatag lett. Amint a napok múltak, csak elvitték magukkal a kedvét, a mosolygását, az arca rózsáit, a szeme ragyogását. És az újonnan jövő napok megtették őt a réginek. Újra meggörnyedt a termete, újra félénk lett a járása, sápadt az ajka, melyen nem fakadt sem dal, sem mosoly, sem csók nem termett senki számára többé. Újra a régi szürke ember lett, amilyen előbb volt: rideg, halvány. Csak azzal különbözött régitől, hogy most már az a glóriás, selymesfürtű aranybaja sem volt az előbbi, mert elkezdett az is lassankint, majd mindig jobban szürkülni.

Németh Bözse.

rúság elhúzódik még pár évig, azután a nagyságos titulus megeszi az ősi vagyont, a szerdeket, azután a lelek javait: a megelégedést, a boldogságot és sokszor a becsületet is.

A takarékpénztárak váltótárcái, a telekkönyvek teherlapjai sokat beszélhetnének a nagyságos titulus átkos pusztításáról. Nagy része van ennek abban, hogy a társadalom az üzleti élet olyan ingoványos, korhadt alapon nyugszik. Megvan a külső máz, de befütyül rothadás pusztít. Azért nincs kellő erő és energia a magyar társadalomban s azért találkozzunk olyan elvétve altruisztikus tettekkel, mert a magunk életére, költségeire sem rendelkezünk megfelelő anyagi eszközökkel.

A gyógyítás pedig nehéz. Semmi sem nehezebb, mint a visszanevelés a jó útra, mert a megszokás ellenállhatatlan hatalommal uralkodik rajtunk. Ezt a hatalmat szinte legyőzhetetlenné teszi az, hogy gyöngeségünkben megtörik a lélek erős akarata, energiája s a küzdelemre képtelenné válik az ember. A gyógyítás első szere az volna, ha tudására ébredne a társadalom annak az igazságnak, hogy az ember értéke, nagyobb mivolta egyedül az ember saját énjének belső értékétől függ. A lélek jó tulajdonságai adják meg az embernek a maga becsét. Ahol ez az érték nincs meg, ott hiábavaló az egész világ nagyságolása is. Ha szentül szembe megnézzük is ezt a magas titlust, háta mögött mindenki tudja, hogy a nagyságos cím alatt poltron ember rejlik, aki valóban a t. c.-re sem méltó!

Le kell hát szállni a magas paripáról még idejekorán. Mert ha a paripa maga veti le gazdáját, bizony könnyen nyakát szegi bele s rúnak utána még az unokái is.

H I R E K.

— **Kisfaludy Sándor arcképe.** A sümegi kaszinó közgyűlése még pár évvel előbb elhatározta, hogy nagyterme számára megfősteti alapítójának, Kisfaludy Sándornak arcképét. A határozatot most megvalósítja a választmány s a Szegedy Róza emlékeknek leleplező ünnepén leplezik le nagy költőnk arcképét is.

— **A Szegedy Róza emlékmű leleplezése.** Lukovich Gábor dr. a kaszinó elnökével aki egyszersmind a Szegedy Róza emlékmű bizottságának is elnöke, tudatta a Kisfaludy Társaság titkára, hogy a leleplező ünnepén *Bercsényi* Albert dr. másodelnök és *Bercsényi* Árpád képviselik a társaságot s az ünnepi szónoklatot *Bercsényi* Albert dr. mondja.

— **Kinevezés.** Az igazságügyi miniszter a sümegi közjegyzői állásra *Szily* Ferenc dr. budapesti közjegyző helyettesét nevezte ki.

— **Fásítás.** A városrő megkezdte a fásítás folytatását. Most a kórház uccát fásítják be s pótolják a tavai meg nem eredt fákat. Lassan-lassan az egész város be lesz fásítva. A lakosság pedig vegye szeretetebe az elültetett fákat.

— **Építkezések.** A múlt hét folyamán megkezdődtek városunkban az építkezések. A takarékpénztár a volt Kaufman-féle házát nagyobb renovációt végeztet, Márkus Ignác pedig már megkezdte az előbbi házzal szemben levő házának építését. A jövő héten belefognak a plébánia építésébe is. Azután sorra kerül Kovács Izidor házána (volt Rédey ház a járásbíróház mellett) és az agrok házána építésébe is a Széchenyi uccában. A köz szempontjából is örvendünk ez építéseknek, mert velők városunk külső képet emelni fogják.

— **Itt a tavasz.** Március 21-én reggel 7 óra 50 perckor trónjavesztett lett a tél s átvette uralmát a tavasz. Az édes, az illatos, a várva-várt tavasz, napsugárral, márdallal tele virághimes tavasz. Amint melegebb lesz a nap sugara, kiféslik bimbójá-

ből a r...
bodobá...
kibűjna...
Az első...
szertel...
négy fa...
megritk...
tanító...
iskolái...
mőlesöt...
tavasz...
hervasz...
ségek...
ségüket...
érett ve...

— Ki...
Sándor...
a nagy...
pénzügy...
adóhiva...
vatalhoz...
Dezso...
számelle...

— Jó...
sági bi...
nek az...
fizetés...
adóügyi...
képest...
lelben n...

— Or...
tével la...
támogató...
zetéseke...
lékokat...
a kiadól...

— A...
dunántu...
ban mit...
az esete...
nak ki...
tolására...
voslásár...
berg R...
mélto...
értekez...
fogja le...
kép be...
hirtokos...
jét ven...
kedések...
ján a la...
ju'atni...

— V...
létezá...
rendörk...
beadvár...
fog bet...
irányba...
ványbar...
fogadja...
molyan...
vasolja...
olvben...
közbi...
figyi ko...
mény...
mény...
gényseg...
célser...
vagy me...
ezt az...
pénzügy...
Deák P...
hogya...
zatnék...
rendörk...
is 50 s...

— A...
csendör...
ha a n...
nunkál...
hallunk...
benyom...
volna a...
nyi pa...
felszere...
hogy hi...
fől van...
nagy t...
nek a s...
annyi r...

lói a rügy, előbújnak téli rejtekekből a bodobácsok, a futó bogarak, a pillék és kibújnak iskolából — a földműves gyerekek. Az első tavaszi napsugár kicsalja a természet és kicsalja a muzsáfiakat az iskola négy fala közül. A padok tömött sorai megriktnak s hézagok tátonyanak a tanító szeme elé. Félbemarad a gyerek iskolai nevelése. Ném is hoz az érett gyümölcsöt, nem leszen aratása, mert im a tavasz, ami a természetnek életet ad, le-hervasztja delén az iskola vetését. A községek birái tegyék törvényszabla kötelességüket: ne engedjék lefontyadni félig sem érett vetését a tanító munkájának!

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter Gyenge Sándor zalaegerszegi pénzügyi segédtitkárt a nagybecskereki pénzügyigazgatósághoz pénzügyi titkárrá, Práger Senu újvidéki adóhivatali ellenőrt a zalaegerszegi adóhivatalhoz elsőosztályú ellenőrré, Hraborsky Dezső zalaegerszegi pénzügyi számtisztet számellenőrré nevezte ki.

— **Jóváhagyás.** A vármegye törvényhatósági bizottsága Sümeg képviselőtestületének azt a határozatát, amellyel 1600 K fizetés és 300 K lakáspénz javadalmazással adóügyi jegyzői állást szervezett s ehhez képest a községi szabályrendeletet megfelelően módosította, jóváhagyta.

— **Olvasóinkhoz.** Az új negyedév kezdetével lapunkat a t. közönség nagyrabecsült támogatásába ajánljuk s kérjük: az előfizetéseket megújítani s az esetleges hátralékokat beküldeni szíveskedjék. Tisztelettel a kiadóhivatal.

— **A dunántúli kivándorlás meggátlása.** A dunántúli megyékben a legutóbbi hónapokban mind nagyobb számmal fordulnak elő az esetek, hogy egész családok vándorolnak ki Amerikába. A baj okainak kipuhatólására és annak társadalmi utón való orvoslására — mint a K. É. jelenti — Lasberg Rudolf gróf győri főispán követésre méltó akciókat indított meg és a hó 18-ra értekezletet hívott össze Győrbe, mely meg fogja beszélni az utakat és módokat, mikép lehetne esetleg a közbiztonság és a birtokos osztály havonásával a bajnak elejét venni, ahol pedig a humanitárius intézkedések nem elegendők, munkanyújtás útján a lakosságot állandó kenyérkeresetbe juttatni.

— **Városi csendőrségi vagy rendőrségi létszámemelés.** Deák Péter nagykanizsai rendőrkapitány, mint értesülünk, fontos beadványt készített, melyet a jövő héten fog benyújtani a v. tanácshoz. Bárminő irányban lesz ez elintézve, illetve a beadványban említett két újítás bármelyikét is fogadja el a városi tanács, az ügyet komolyan meg kell fontolni. A beadvány javasolja a tanácsnak, hogy mondassa ki elvben a városi képviselőtestület, hogy a közbiztonsági szolgálat teljesítésére a belügyi kormánytól egy városi csendőrkülönítmény szervezését kéri. A csendőrkülönítmény 18 tagból állna. Ezzel a rendőrlétszámából 12 tag felesleges lenne, kiket célszerűen lehetne a hivatásos tűzoltóknak, vagy mezőőröknek alkalmazni. A beadvány ezt az újítást nemcsak közbiztonsági, de pénzügyi szempontból is előnyösnek tartja. Deák Péter rendőrkapitány véleménye az, hogyha a közbiztonsági szolgálat nem biztatná a városi csendőrségre, akkor a rendőrlétszám mostani létszáma legalább is 50 százalékkal emelendő.

— **A csendőrség új egyenruhája.** A magyar csendőrségről csak akkor szoktunk beszélni, ha a nehéz kötelességtudás életveszélyes munkába szólítja őket. Kellemes dolgot alig hallunk róluk. Már a megjelenésük is azt a benyomást teszi az emberre, mintha nekik volna a legrosszabb dolguk a világon. Mennyi panaszt hallunk a gyalogság nehéz felszereléséről, de senkinek sem jutott eszébe, hogy hiszen a csendőrök még sokkal inkább föl vannak szerelve. Puska, szurony, kard, nagy táska, kis táska, revolver, mindezeknek a szíjjai, nehéz ruha, csizma, mente, aunyi minden, hogy nem tréfa dolog vele

mozogni. Most végre rájuk is gondoltak. Megváltoztatják a ruházatukat s kényelmesebbé teszik, amennyire lehet. A nehéz kulap helyét könnyű alumínium-sisak fogja elfoglalni, amely más oldalról nagyobb biztonságot is nyújt a fejnek. Átalakítják rajtuk mindazt, amivel elviselhetőbbé tehetik a nehéz tehet. A felszerelés új mintáit Panajott Sándor csendőrségi felügyelő mutatja be a legfőbb hadurnak — akinek a tetszésétől függ, hogy melyiket fogják behozni. A tervek bármelyike mellett is döntson a király, lényegesen meg fog változni a csendőrség felszerelése.

— **Az uoca.** Egy tanár a minap érdekes előadásban ismertette az uoca egészség-tanát. A nagyváros manapság olyan, mint egy hatalmas élő szervezet, melynek megvannak a maga véredényei és idegszájai. A régi csöndes városból zajos, eleven kö-zéppont lett s maholnap kín lesz végig-menni az uocán. A közlekedés okozta veszedelmek első sorban a lélegző szerveket fenyegetik és pedig első sorban a fölvert por, aztán meg a füstfejlesztő gépkocsik útján. Bőséges öntözés, gyakori söprés, jó gyalogjáró és tiszta kocsit sokat lehetne az egészség megővésére. Nagy hanyagság az, hogy télen a kiselib, szegények lakta uocákban hetekig hagyják a hórakásokat, mert ha az elolvad, piszok, sár és fertőző betegség fészke lesz belőle. Éppen az ilyen uocákra kelene a legnagyobb gondot fordítani. A világitás is sok veszedelmet hoz a szemre, a vakító féhérségű lámpa nagyon ártalmas s az üzletek még ebben is örült versenyt fejtenek ki a járókelők egészségének rovására. (No, nekünk sümegieknek e tekintetben nincs panaszunk, sőt attól kell félnünk, hogy a sötétben ki-űtjük szemünket.)

— **Községi bikák beszerzése.** A Z. G. E. a községekre nézve nagyfontosságú határozatot hozott a múlt héten tartott közgyűlésén. Kimondta, hogy a 20000 koronát kitevő bikaalapot arra a célra fogja felhasználni, hogy azon községeknek, amelyek az egyesületnek tagjai, megkönnyítse a bika beszerzést. A G. E. kijelöli az egyes gazdák tulajdonát képező bikák közül azokat, amelyek köztenyésztési célokra alkalmasak. A kijelölt állatok közül az egyesülethez forduló községek szabadon választhatnak; a G. E. az állatot megveszi s a községeknek átadja, illetve a községeknek a vásárlásra segélyt ad. A községek az egyesülettől még eddig meg nem határozott kedvezményt kapnak, amelynek mértékét igazgató választmány fogja megállapítani. Kijelölésbe van helyezve, hogy a bika árának 10%-át ez egyesület elengedi, a fennmaradó összeget pedig három egyenlő, félévi részletben, kamat nélkül kell visszafizetni. A községeknek tehát bőven visszatérül az az összeg, amit egyesületi tagdíj címén fizetnek.

— **Magyar pipák.** Magyarország agyagbányái, mint a Magyar kereskedők Lapja írja, roppant mennyiségben szolgálhatnak a pipa-áru készítéséhez szükséges chamotteot. A felvidéken fennálló kisebb-nagyobb pipagyáraink már külföldről hozzadják a szükséges agyagot, mivel elegendő mennyiségben itthon nem kaphatják, sőt még megfelelő árban sem, így aztán az osztrák pipaáru napról-napra nagyobb tért hódít nálunk s olcsóságával teljesen felveszi a versenyt a magyar készítménnyel. Erdélynek nagy részében, különösen Bihar megye keleti részén nagy számban találhatunk chamottebányákat. E bányák egyszerű kihasználására nem nagy gondot fordítanak, minél fogva elegendő mennyiségű készlettel nem rendelkeznek és így kénytelenek a hozzájuk forduló belföldi és cseh gyárosok rendelkezéseit elutasítani, mert azzal a csekély készlettel csak egy-két házról-házra vándorló pipakészítő szükségletét lehet kielégíteni. Ha chamottebányáink tulajdonosai bányájuk mellett pipagyarakat rendeznének be, Magyarországon egy fontos iparágának lennének megteremtői és sok család apraját-nagyját keresetforráshoz juttatnák és egy kis élet-masszával lassaukiut a „selinczi” jelzővel

házunkba kerülő osztrák árut teljesen ki-szoríthatnák.

— **Holt test az erdőben.** Dani Dezső sümegi lakos a hó 24-én délután két társával vadrózsát szedett a sümegi városerdő Csucosos vágásában. Munkájuk közben megdöbbenve látják, hogy egy nyírfa tövében egy férfi holt teteme fekszik, Dani rögtön besietett a városba s jelentést tett a szolgabírói hivatalban. Karácsony Kálmán szolgabíró és Lukovich Gábor dr. járásorvos rögtön kihajtottak a helyszínére s a hullát csakugyan ott találták. A hulla 5—6 napja feküdhett már ott. Nyelve kilógott s az összezárt fogak átharapták. A nyírfa ágán egy darabka vékony kötél csüggött, másik felé pedig a hulla nyakára volt duplán áthurkolva. A szerencsétlen tehát fölakasztotta magát, de a kötél elszakadt s a test a fa tövébe zuhant. A hulláról ítélve, az öngyilkos 30 év körüli középtermetű férfi volt. Homloka magas, orra hosszas, alatta szürke ritkás bajusszal. Álla beretvált. Rajta sötétszürke vékony fehéresikos öltö-zet. Nadrágja alatt még egy magyar nadrágot s durva fehér lábravalót is viselt. Inga fehér vászoning, porcelán gombokkal. Rajta a gyomortáji részen nyomottalakú K. L. betűk. Lábán cugos cipő. Külsőjéről itélve valami iparos ember lehetett. Zsebében pirosnyelű rozsdavette kusztortát s piros szegélyű fehér zsebkendőt találtak, de pénz vagy irás, ami kilétéről felvilágosítást nyújtott volna, nem volt nála. A hullát beszállították a sümegi kórházba. A Flórián-téren nagy sokadalom várta, mert: *akasztott embert hoztak.* Ki lehet a szerencsétlen, akit végeztek erre a szomorú halálra vitt, eddig senki sem tudja. A hatóság a kutatást megindította. A hullát 25-én délután 4 óra-kor eltemették.

— **Életmentő.** A keszthelyi csónakázó egyesület máltróza, Kovács Ferko elismerésre és kitüntetésre méltó rekordot ért el az életmentés terén. Huszonhárom fudokló embert mentett meg a vízbefulladásól. Legutóbb egy Németh Erzsé névű öngyilkosjelöltet mentett ki a habokból. Németh Erzsé a molóról ugrott a tóba, Kovács Ferko azonban utána vetette magát és kiharozta a partra.

— **Gyilkosság.** Kedden este hét és fél óra tájban Kálovics kiskanizsai lakos rohant a rendőrségre az egyik hegypásztor izenetével, mely szerint a hegyen a szőlőrendek között egy halott fekszik, kin gyilkosságának látszanak kétségtelen nyomai. Kálovics azt is állította, hogy ő a hullában egy magyar-uccai hajásra ismert, ez azonban később tévedésnek bizonyult.

Kálovics jelentésére azonnal Cserfőre haj-tattak Hajós Ferenc ügyeletes rendőrtiszt és Rácz Kálmán dr. városi orvos két rendőrral. Érkezésükről a hegypásztorokat, különösen Marton Józsefet előre értesítették és ennek a rendőrség embereire várnia kellett volna a hegyen; midőn azonban a rendőrtiszt és az orvos megérkeztek, Marton József sehol sem volt található, sőt egész éjjel nem került elő. Így hát a rendőrség küldöttei minden utbaigazítás nélkül, maguk mentek a halott keresésére és nagysokára meg is találták azt a hegy déli részén a szőlőrendek között fekve.

A hold ez este teljes pompával sütött és jól megvilágította a földön heverő hullát. Ezt szegényes, viselt uri ruha borította, mellette a földön egy kés, pipa, egy üres és egy borral teli üveg s egy új, nyeletlen három águ villa feküdtek. Az arca iszonyuan el volt éktelenítve, a bal szeme rémesen kidagadt és ennek a környéke piros és kék foltokkal volt tele, az egészséget pedig a két vér lepte el. Ugy látszik, a szemére ököllel vagy valamely tompa eszközzel ütöttek. Az arca tiszta, mintha megmosták volna, a koponyán azonban egy 4 cm. hosszú vágás tátong, melyet szintén aludt vér takar.

A hullát orvosi vizsgálat után természetesen a helyszínen hagyták és ott maradt vele egy rendőr is. A nyomozás alaposan csak másnap indulhatott meg, azonban már az éjjeli szemle is szolgáltatott valami okot

a gyanúra a rendőrség embereinek. Mindenesetre feltűnő, hogy Marton József hegypásztor sehol sem volt található, pedig a rendőrség küldöttjeire várnia kellett volna és ez irányban lényeges körülmény, hogy ez a pásztor már előzőleg egy ízben mondta Szedelmajer László kiskanisai embernek:

— Laci bátyám, a hegyben egy halott van.

A gyilkosságnak erős bizonyítéka még az, hogy a halott arca látszólag meg van mosva.

A nyomozást ebben az irányban folytatják. A rendőrség tegnap áttette az ügyet a kir. ügyészhez.

— **Ötfilléresék.** A brünni kereskedelmi és iparkamara érdekes, mint a mindennapi forgalmat, mint a valutakerdest érdeklő indítvány tárgyalásával foglalkozott. Egy kamarai tag ugyanis azt indítványozta, hogy a kamara kereskedelmi osztálya bizassék meg az ötfilléresék életbeléptetésének kérdése megvitatásával. A kamara kereskedelmi osztálya, hogy a kérdésben tájékozottságot nyerjen, írásbeli véleményt kért be az érdekeltektől. A beérkezett vélemények kétfélék voltak. Az egyik, a kisebb rész az új ötfilléres pénznem ellen foglalt állást, azzal a megokolással, hogy ezáltal bizonyos árucikkek megdrágulásától tartanak és másrészt annak az aggodalmuknak is kifejezést adtak, hogy az új pénznemnek, amely valószínűleg bronzból készülne, esetlen és nekezen kezelhető formája lenne. De a vélemények túlnyomó része az ötfilléresék életbeléptetése mellett nyilatkozott s ezt azzal indokolták, hogy szükséges az új valuta tizedes rendszerében az osztásra figyelemmel lenni, továbbá, mert valószínű, hogy ez a pénznem a koronáknak népszerűsítését előmozdítaná, majd pedig a külföld példájával érveltek, ahogyan ugyanis számos állam pénzürtékei között az ötfilléresnek megfelelő pénznem is megáll.

— **A gazda és a kút.** Sajátságos körülmények közt lelte halálát Varró János kiskomáromi gazda. Gémes kútnál enyelgett egy menyecskével és mikor a vedret megakarta menni, a kútba esett. Bár a víz sekély volt, mégis ott lelte halálát Hausner József dr. kiskomáromi járásorvos konstataulta, hogy Varró János eskórbán szenvedett és a baj éppen akkor jött rá, mikor a kútba esett. A szerencsétlenül járt gazdának csak holttestét húzták ki.

— **Eltörte a lábát.** Erdős József 17 éves, szilénemethi lakos hort szállított édes apjával együtt f. hó 22-én Tapolcáról. A legényke hűvösölte az időt, hát vagy másfél kilométert gyalog bandukolt a boros kocsi mellett. Midőn föl akart ülni, bal lába a kerék küllői közé került s eltört. Törtött lábbal hozták Sümegegre s most bepótlálva a kórházban fekszik.

— **Agyonszurta az e-ernyővel.** Döme Pataki Pál zalaegerszegi jómódu bérkoesitulajdonos a minap többet magával mulatott Óla külváros egyik kis kocsmájában. Hozzájuk szegődött Simon József böröndi gazdaember is, akivel Döme Pataki szóváltásba keveredett. Utóbb tettelegességre került a sor, minek folyamán Döme Simont több ízben arcul és főbeverte. Simon védekezett az ütések ellen előbb kézzel, (utóbb a vele volt nagy esernyővel. Amint ezzel Döme felé szűrt, ennek szemébe hatolt. Döme Pataki Pál összeesett és nyomban meghalt. Simon Józsefet, aki maga is vagyonos gazdaember, ott rögtön letartoztatták s átadták a vizsgálóbíróknak. Döme Pataki hulláját felboncolták, hogy a halál közvetlen okát megállapíthassák.

— **Hű cseléd.** Kralics Bálint szelencei plebánosnak Kovács Kálmán nevű cseléde olyan hű szolgálja volt a gazdájának, hogy míg a szolgáltaiból el nem bocsájtották, úgy szótlan mindennap lopott valamit a gazdájától. Különösen a szárnyasokat és tenyegert kedvelte, mert ezeket könnyen tudta értékesíteni. A lopott dolgok értékesítésében segítő társa is volt Móricz László rovtó mntú szelencei lakos személyében, aki Kovácsától a lopottakat átvette, eladta s az

üzlet jövedelmén megosztott vele. A jó madarakat a csendőrség kinyomozta és letartóztatta.

— **A 100 koronás.** Kalamenics Teréz majorlakai lakos folyó hó 12-én a csáktornyai vasuti állomáson Muraszerdahelyig akart jegyet váltani s a vasuti jegyért 100 koronás bankjeggyel akart fizetni, ami a vasuti állomáson levő csendőrnek gyanusnak tűnt fel. Kikérdezte tehát a 100 korona jelenlegi tulajdonosát, hol szerezte a bankót. Kalamenics Teréz azt vallotta, hogy azt Varrasdon a vasuti állomáson találta. Erre a csendőr a bankjegyet lefoglalta s az esetet a csáktornyai kir. járásbírósnak a bankjegy leszolgáltatása mellett bejelentette.

— **Az almabor.** Vannak emberek, akik azt mondják, hogy az almabor nem jó. Bukovcsák Peter várhegyi VI. hegykerületi lakos és felesége azonban neicsak hogy nincsenek ezen a nézetén, hanem ellenkezőleg jónak és kívánatosnak tartják, amelyet mindenáron óhajtottak megszerezni. E véleményük alapján azután, mivel maguknak ily kellemes italuk nem volt s hogy lehető olcsón jussanak hozzá, hát Vecsics Ignác várhegyi lakos pincéjéből vittek el a gazda megkérdezése nélkül egy 126 literes maglított hordót. Csak az okozott egy kis bajt későbbben, hogy kitudódott, ki szereti annyira az almabort.

— **Házi tolvaj** Czimerleit Katalin lapáthegyi születésű cselédleány Schönfeld Sándor csáktornyai páknél volt szolgálatban s jól is ment a dolga, csak az volt a baj, hogy pénze nem volt elegendő, pedig a kimenő alkalmával szeretett mulatni. Kézen azonban későbbben segített. Fellőrté gazdájának bezárt szekrényét s egyik alkalommal 25 koronát, a másik alkalommal 10 koronát vett ki onnan. A 25 koronát el mulatta a 10 koronán pedig ruhát vásárolt magának.

— **Lopás.** Rinier János prekopahgyi lakos folyó hó 15-én a csáktornyai betivására jött s hogy ne menjen haza üres kézzel, hát Szudecz Ferencz órástól egy darab ezüst sebbőrt Jopott el.

— **Bosszú.** Badin Teréz 17 éves leány I. hegykerületi lakos Kostl Ágnes 19 éves ugyanottani lakossal valamin összeveszett. Mivel utóbbi Badinon másképp nem tudta kitölteni bosszuját, hát folyó hó 13-án délután megleste, mikor előbbi a kútra vizért ment s ekkor a gyengébb Badin Teréztől elvette a korsókat, azokat összetörte és ráadásul az egyik korsóval beverte a fejét, minek következtében Badin Tezéz még ma is kénytelen az ágyat őrizni.

— **Az első magyar általános biztosító-társaság** f. hó 16-án tartotta évi rendes közgyűlését Csekonics Endre gróf elnöklésével. Jelen volt 26 részvényes, kik összesen háromszáztizennyolc részvényt képviseltek. Az elnök megállapítván a közgyűlés határozatképességét, a jegyzőkönyv hitlesítésére Kostyán Ferenc és Barcza Károly részvényeseket kérte föl. Ezután Jeney Lajos udvari tanácsos igazgató terjesztette elő az 1904-iki üzletéről szóló jelentést, felolvastatván a felügyelőbizottság, valamint a matematikai szakfelek jelentése is, a közgyűlés az 1904. üzletéről szóló mérleget, mely a szabályszerű tartalékolások és levonások után 1985.056 K 38 fillér tiszta nyereséget mutat ki, helybenhagyta. Az igazgatóságnak és felügyelőbizottságnak a fölmentést megadta s elhatározta, hogy a részvényenként 400 koronát kitevő osztalék már a holnapi naptól fogva fizetessék ki. Közhasznú és jótékony célokra az igazgatóság és a választmány együttes javaslata alapján 14 000 koronát szavaztak meg. Egyéb, a közgyűlést illető folyó ügyek elintézése után megejtették a választást egy megüresedett felügyelőbizottsági tagsági helyre. A szavazatszedő küldöttség, mely Jankovich János, Lampel Vilmos és Szende Károly részvényesekből állott, kihirdette az eredményt, hogy felügyelőbizottsági tagul egyhangulag Berzeviczy Albert drt választották meg. Végül Jankovich János a részvényesek nevében lelkes be-

széddel üdvözölte Csekonics Endre gróf elnököt, abból az alkalomból, hogy a társaság e napokban ünnepelte kozmányzó testületi taggá választásának huszonötödik évfordulóját. Csekonics Endre gróf az ovációtért meghatóttan mondott köszönetet. Miután még a jelen voltak Ormódy Vilmost, a társaság vezérigazgatóját a legszívélyesebb üdvözlésben részesítették, a közgyűlés véget ért.

— **Az egészség előmozdítása** a Kathreiner-féle Kneipp maláta kávé mind általánosabb használata által az utolsó tizenöt év legnagyobb vívmányának tekinthető a táp- és élvezetcikkek terén. Hasonlóképp mint az alkohol, a bakkvé is, méreg anyag (kofein) tartalmánál fogva, hátrányosan hat a szív működésére, mely súlyos következményekkel járhat. A Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé mint pótlék a bakkvéhoz enyhíti, sőt teljesen megszünteti e káros hatást, de jótévő tulajdonságai valóban csak akkor jutnak teljes érvényre, ha azt tisztán, azaz bakkvé hozzáadása nélkül isszuk. A tapasztalat igazolja, hogy mindazok, akik Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé egyszer megszokták, többé nélkülözni sem tudják. Ez legjobban bizonyít rendkívüli kellemessége mellett. Manap már alig van gondosan vezetett s rendezett háztartás, melyben Knepp páter areképevel ellátott ismert csomagok hiányoznának. Csakis ezek tartalmazzák a valódi Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé. Ezért csak utasítsuk vissza a bevásárlásnál minden esetleges nyitva mérlegelt pörkölt terméket s nézzünk különösen arra, hogy a „Kathreiner“ névvel ellátott eredeti csomagokat vegyük.

— **Kérelem.** Ellenkező hírek cáfolatára tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy boldogult férjem neve alatt könyv- és papirkereskedésemet és nyomdát tovább is fenntartom s teljes erőmből odatörekedem, hogy a legkényesebb igényeket is pontosan és becsületesen kielégítek. Kérve a nagyérdemű közönséget, hogy nagyrabecsült pártfogásával továbbra is megajándékozni kegyeskedjék, maradok

mély tisztelettel

özv. Horvát Gaborné.

Felelős szerkesztő: Éles Károly.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gabor.

Németh Sándor fényképész,
Devecserből.

Vagyok bátor értesíteni Sümeg és vidéke n. é. közönségét, hogy f. évi március hó 26-tól kezdődőleg minden szombat, vasárnap és hétfőn Sümegen, özv. Raile Józsefné úrnő házában (Deák Ferenc-ucca)

fényképészeti felvételeket

eszközök minden nagyságban és bármely időben a legfinomabb kivitelben.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve, maradtam

teljes tisztelettel

Németh Sándor fényképész.

Porcellán

edények, servi-
cek, üvegárúk
minden kivitelben a
legolcsóbban

Würzburger Jakabnál
Sümegegen kaphatók.

Hirdetéseket

jutányos áron felvesz
a kiadóhivatal.

Szőlővessző!!

A világhírű
DELAWARE

adja a legjobb bort!

Oltani, perinetezni nem kell!
A fillokszerának ellenáll!
Leirasát ingyen küldöm meg bárkinek!
Nagymennyiségű Delaware-vessző s
szőlőoltvány-eladás!!

Cím:

Szigyártó Nagy Mihály,

Felső-Szeged.

Lugasvesszők 20 db. 2 órással csak 10 K.

— Kiadó üzlethelyiség Egy üzlethelyiség, esetleg raktárral a főtéren, mely a mai kornak megfelelően újonnan lesz átalakítva, július 1-ére kiadó. Bővebbet a háztulajdonosnál, Márkus Salamon Fia cégnél, Sümegen.

FIGYELEM!

Megbízható legjobb minőségű
hírneves valódi szépeességű

lenvászon és
damasztárú

minden nagyobb üzletben kapható.

A késmárki gyár
bejegyzett védjegye.

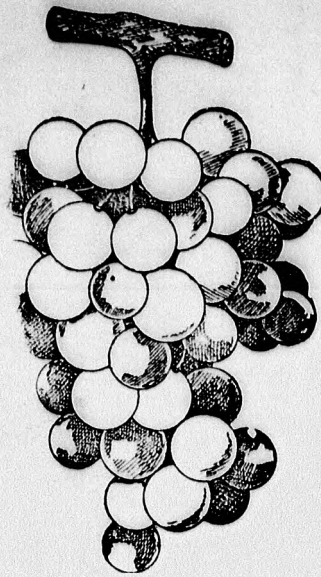
Keszmárki
gyártmány
csak az, mely
ezen véd-
jeggyel van
ellátva.

HAZAI IPAR!

Nyomdász tanoncnak egy jó családból
való fiú felvétetik Horvát Gábornal,
Sümegen.

„Milleniumtelep“ Nagyösz.

Legolcsóbb árak!

Legolcsóbb árak!

Szép tartós szőlője
csak annak lesz, aki ingyen kéri Ma-
gyarország legnagyobb szőlőiskolájának
átjegyzékét, mely szőlőiskola állami se-
géllyel, állami felügyelet mellett létesült.

Jónak, a jobb
az ellensége.

Tényleg a legjobb az eddig használatban lévő
szappan, szóda, por, stb. anyagoknál vászon és pamut
ruhaneműek mosására, a Schicht által újonnan feltalált

mosó kivonat,

„Asszonydicséret“

vegytel,
a ruhák beáztatására.

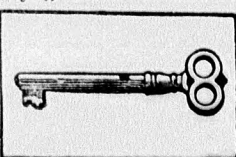
Előnyök:

1. Az eddig szükséges volt mosási időt a felére csökkenti.
2. Fáradtságot a negyedére.
3. A szóda használatát teljesen fölöslegessé teszi.
4. Minthogy tisztábbá, tehát fehérebbé is varázsolja a ruhát.
5. Ugy a kezeknek, mint a ruhának teljesen ártalmatlan, amiért az alant jegyzett cég kezességét vállal.
6. Rendkívül kiadósága folytán olcsóbb, minden más mosáshoz képest.

Nélkülözhetetlenné válik minden háziasszony és
mosónőnéi egy egyszeri kísérlet után.
— Mindenütt kapható. —

Schicht-szappan

„szarvas“ vagy „kulcs“

jeggyel

legjobb, legkiadósabb s ennél fogva legolcsóbb szappan.
Minden káros alkotórésztől mentes.

..... Mindenütt kapható!

Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy minden darab
szappan a „Schicht“ névvel és a fenti védjegyek egyikével
legyen ellátva.

Schicht György, Aussig

A legnagyobb gyár a maga nemében, az európai
szárazföldön.

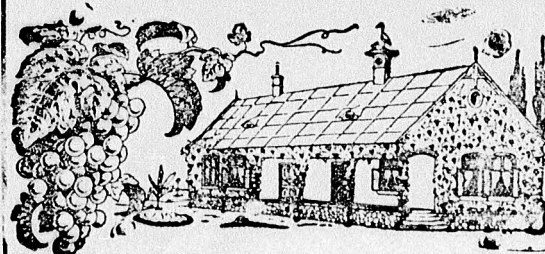
Gazdák és állat- tenyésztők

figyelmébe ajánlom
az állatok emésztését elősegítő

tápport,

mely eredeti esomagokban kapható

Márkus Salamon Fia cég-
nél, Sümegen.

Szőlőlugast

ültessünk minden ház mellé és
kertjeinkben föld- és homok-
talajon.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek faia mellett a legcélszerűbb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. legremekesebb díszé, anélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglalna az egyébre használatos részekből. Ez a leghaladatosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

Ere azonban nem minden szőlőfaj alkalmas (bár mindkét-közö természetű), mert nagyobb része meg is nő termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják hazukat az egész szőlőérés idején a legkiválóbb muskatály és más édes szőlőkkel.

A fajok ismertetésére vonatkozó színes lényomatú katalógus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelező lapon tudatja. Borfajti szőlőültvények is még nagy mennyiségben kaphatók leszállított áron. Borok családi fogyasztásra 50 l. és feljebb olcsóbb áruban és »Delaware« sima, ültetéshez és ebből borminta

Ermelleki első szőlőültvénytelep Nagy-Kágya,
Bihar megye.

Látványosság ingyen!

Írjon levelezőlapot és megkapja ingyen és bérmentve gazdag
tartalmú mintagyűjteményemet a legújabb

ruhaszövetekből és fehérneműekből.

Az árak olcsóbbak, mint bárhol.

B. SCHIFF

első és legnagyobb különleges szétkül-
dési üzlet női és úri ruhaszövetekből,
fehérneműekből és lenárúkból.

Wien, I., Fleischmarkt 6.